

EB történelem - Nationalelf-diadal a wembley-beli csoda után

2012 május 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Három meghatározó játékosa bajlódott sérüléssel vagy lábadozott éppen Helmut Schön kapitánynak az 1972-es négyes döntő idején: a jobb hátvéd, Bertie Vogts, a több poszton is bevethető, de otthonosan leginkább jobbszélsőként mozgó Jürgen Grabowski, valamint a(z egyik) játékmester, **Wolfgang Overath**. Hiányzóknak ott volt

még a Schalke kettőse, Klaus Fichtel és Stan Libuda, aki nyakig benne volt a Bundesliga-bundabotrányban. Grabowski aztán b? fél órát kapott csereként az elődöntőben, Vogts csak a keretnek volt a tagja, utóbbi három labdarúgó azonban még ott sem kapott helyet – mit is kezdhetett volna a nyugatnémet szakvezető a frissen m?tött Overathnal, aki végül egyetlen válogatott mérkőzésen sem szerepelt 1972-ben. Nem úgy az azt követő két esztendőben és a megelőző kilencben, minek nyomán a középpályás 81-szer ölthette magára a sasos trikót, és lett világbajnoki arany-, ezüst- és bronzérem birtokosa. Figyelem: ilyen éremkollekción Overathon kívül csupán öten tudnak felmutatni a futball világában!

Hogy a kölni legenda – aki 1963 és 1977 között összesen 765 díjmérkőzésen t?nt fel a „kecskéseknél” – valójában hiányzott-e Schönnnek az 1972-es Eb-n? Aligha, Günter Netzer, a Borussia Mönchengladbach karmestere ugyanis élete formáját futotta azon a nyáron, s?t az egész 1972-es és 1973-as naptári évben. 1974-ben azonban fordult a kocka: Schön a nyugatnémetek gy?zelmével záruló vb-n Overath kezébe adta a karmesteri pálcát, a korábbi izomszakadása után még önmagát keres? Netzernek pedig alig 21 perc jutott a tornán...

A Nemzeti Sport Online az olvasó elé tárja az eddigi 13 kontinenstorna eseményeit. Sorozatunk negyedik részében a negyedik Európa-bajnokság, az 1972-es belgiumi viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

Számos kritikus szerint az 1972-es Eb-gy?ztes nyugatnémet válogatott nem egyszer?en minden idők egyik legjobb Nationalelfe, hanem „a” legjobbja. Jobb, mint az 1954-es és az 1990-es vb-els?, és jobb a két évvel kés?bbi, 1974-es világbajnok garnitúránál is. Németországban legalábbis így gondolják.

Nem is els?sorban a belgiumi kontinens-bajnokságon nyújtott produkció okán, hanem a negyedönt?beli angolverés miatt. Na, az volt ám a döfi. Ahogy az NSZK a Wembley-ben, a párharc els? meccsén futbalozott, és 3–1-re elintézte a hat világbajnokkal – Gordon Banks, Norman Hunter, Bobby Moore, Alan Ball, Martin Peters, Geoff Hurst – felálló házigazdákat, az legalább olyan jelent?s mérföldk? volt a (nyugat)német labdarúgás történetében, mint az Aranycsapat 1954-es berni legy?zése; a Nationalelf el?ször nyert a Wembley-ben („Wunder von Wembley”).

Nem túlzás kijelenteni: a londoni 3–1 felidézése még most is könnybe lábasztja a német szurkolók szemét, még most is átlagon felüli elismerést vált ki a német szakemberekb?l.

„Nem történt semmi különös, egyszer?en élveztük a játékot, élveztük a mérk?zést” – „szakmázott” négy éve a svájci-osztrák rendezés? Európa-bajnokság el?tt az utóbb szakkomentátori pályát befutó Günter Netzer, aki (a legeknél maradva) karrierje legjobb teljesítményét nyújtotta az angol futball szentélyében. Amellett, hogy zseniálisan osztogatott, ? szerzett másodsor vezetőst csapatának tizenegyesb?l a 85. percben.

MÜLLER, MÜLLER, MÜLLER, MÜLLER

Az NSZK-belieknek elegend? volt egy 0–0 is a visszavágón, hogy készüljenek a négyes dönt?re, ahol a házigazda belga együttes várt rájuk az elődönt?ben. Gerd Müller, a Nemzet bombázója – csakúgy, mint a csoportmeccsek során másokat – a „vörös ördögöket” is elintézte, kétszer köszönve be a kapujukba (2–1).

A fináléban is kett?t vállalt a Szovjetunió (3–0) ellen, a harmadik – sorrendben a második – találat Herbert Wimmer nevéhez f?z?dött. Müller két évvel a vb-mesterlövészi cím elnyerése után ezzel begy?jtötte az Eb-gólkirályi címet is. A torna korábbi fázisaiban hét meccsen hétszer volt eredményes, azaz 9/11-es mutatóval fejezte be az 1972-es sorozatot. Ha Európa-bajnoki örökmérlegére pillantunk, az ekképpen fest: 12 (kvalifikációs és finális) mérk?zésen szerzett 16 gól. Szédületes, rá jellemz? góllátlag.

Helmut Schön nagyszer?en ötvözöte együttesében a tapasztalt játékosokat a nemzetközi szinten még tapasztalatlan labdarúgókkal, akik közül Paul Breitnernek, Hans-Georg Schwarzenbecknek, Rainer Bonhofnak, Uli Hoenessnek, Jupp Heynckesnek és Erwin Kremersnek is az 1972-es Eb volt az els? nagy válogatott tornája. A két év múlva sorra kerül? vb-n aztán Breitnert, Schwarzenbecket és Hoenesset sem lehetett kiobbantani a kezd? tizenegyb?l, ahová az utolsó négy találkozóra megérkezett Bonhof is.

ZÁMBÓ KIHAGYTA, K? BEL?TTE A 11-EST

A magyar válogatott a bolgárokat, a franciákat és a norvégokat utasította maga mögé csoportjában, hogy aztán a negyeddöntben szembe kerüljön a románokkal. Az itthoni 1–1 után Bukarestben 2–2 lett a végeredmény, és mivel akkoriban még nem számított az idegenben szerzett (több) gól, jöhetett a harmadik mérkőzés. Erre semleges pályán, Belgrádban került sor – 55 ezer néző előtt –, és együttesünk Kocsis, valamint Szűke találataival 2–1-es győzelmet aratott, kivívva az Eb-kvalifikációt. Az volt a legutóbbi alkalom, hogy kijutottunk az Európa-bajnokságra...

Illovszky Rudolf csapata kipróbált rókákból állt, hátul Páncsics Miklós irányította a védelmet, a középpályán Kocsis Lajos próbált meg fazont adni a támadásoknak, elől pedig az egyetl egyig rutinos labdarúgókból álló, Szűke István, Bene Ferenc, Zámbo Sándor összetételű trió felelt a támadások befejezéséért. Legalábbis az első, szovjetek elleni mérkőzésen, amelynek utolsó fél órájában már pályára lépett a Császár, vagyis Albert Flórián is, aki több mint egyéves kihagyás után tért vissza a válogatottba. Gólt azonban – miként mások, még a 11-est lövő Zámbo sem – sem tudott szerezni, pedig csak egyet kellett volna a hosszabbítás kiharcolásához. Nem játszottunk rosszul, de a nagy mumus szovjetek nyertek 1–0-ra.

A harmadik helyért rendezett Belgium–Magyarország meccs első 30 percét átaludtuk, a belgák el is húztak 2–0-ra, aztán hiába szépitett Kocsis Lajos büntetőből a második félidő elején, a folytatásban nem jött össze az egyenlítés, így elúszott a bronz is. Ezen a találkozón már Albert irányított, s már a csapat Benjáminja, a 22 éves Kozma Mihály, valamint a keret harmadik legöregebbje, Dunai II Antal alkotta Zámboval a csatársort.

Hazai sajtóvisszhang

*„Esetleg félreértést szülhet, hogy a legtöbbször a mieink birtokolták a labdát, s fölényben voltak a középpályán. Ám a labda birtoklása nálunk csak kényszerű körözeseket, oldaladogatásokat jelentett. A középpálya pedig csupán annyira volt a miénk, amennyire az ellenfél azt engedte, s olyan érzései támadtak az embernek, hogy elfogadtunk egy ránk erőszakolt taktikát. A vereségért (...) nem okolnám Zámót, a büntető kihagyóját, és a többieket sem. Ez a történet nem Brüsszelben kezdődött...” – írta a **Képes Sport** tudósítója a szovjetek elleni vereségről. A **Népsport** szerint az első félidőben veszítettük el a bronzmérkőzést, a szünet után ugyanis „kiegyenlített játék folyt”: „Az utolsó húsz percben is harcos labdarúgást láthattunk, a vendégek (nyilvánvalóan: az ellenfél – a szerk.) támadásai voltak inkább veszélyesek. Az utolsó percekben is derekasan harcolt a magyar csapat, sajnos, a csatárjatekünk ekkor is gyengélkedett!”*

Az Eb utáni következő nagy tornára, az 1974-es vb-re (majd az 1976-os Eb-re) nem sikerült kijutnia a

válogatottnak, ezért a szövetségi kapitányi tisztséget 1966-os leköszönését követően majd tíz évvel, 1975-ben ismét elvállaló Baróti Lajos elkezdte egy új válogatott építését. A belgiumi Eb-n pályára lépő játékosok közül egyedül a Báró, vagyis Bálint László maradt meg hírnemőnek, a többieket – akik közül csupán Albert, Géczi István kapus és Szűke vonult vissza azokban az években – Baróti elfelejtette. De ez már egy másik történet.

4. EURÓPA-BAJNOKSÁG, BELGIUM (1972. JÚNIUS 14–18.)

Elődöntő
Szovjetunió–Magyarország
Brüsszel, 16 500 néző.
Magyarország: Géczi – Fábán, Páncsics, Bálint, Juhász P. – Szűke, Horváth, Horváth II, 60.).
G: Konyk

Döntő
NSZK–Belgium
Antwerpen, 59 000 néző.
G: G. Müller (24., 71.)

A 3. helyért
Belgium–Magyarország
Liege, 6000 néző.
Magyarország: Géczi – Fábán, Páncsics, Bálint, Juhász P. – Szűke, Horváth, Horváth II.
G: Lambert (23.), Van Himst

Döntő
NSZK–Szovjetunió
Brüsszel, 43 437 néző.
NSZK: Maier – Höttinger, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner, U. Hoernig, E. Kremer.
Szovjetunió: Rudakov – Dzodzuasvili, Hurcilava, Kaplicsnikov, Szolovjev, Bajdacsnij, Banyisevszkij (Korotki).
G: G. Müller (28., 50.)

Gólkirály: G. Müller
A torna csapata: Rudakov (Szovjetunió) – Dzodzuasvili (Szovjetunió), Breitner (NSZK) – Wimmer (NSZK), Netzer (NSZK), U. Hoernig (NSZK), E. Kremer (NSZK), G. Müller (Belgium)

nso.hu - Hegyi Tamás

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalátról tabumentesen

Ajánló

